

दैवत्य *a.* Addressed or sacred to a deity; हुत्वाभीन् सूर्य-दैवत्यान् जपेन मन्त्रान् समाहितः Y. 1. 99; Ms. 2. 189; 4. 124. —**स्थम्** A deity; Ms. 4. 39.

दैविक *a.* (—की *f.*) [देव-ठक्] Relating to the gods, divine; अहोरात्रे विभजते सूर्यो मानुषदैविके Ms. 1. 65; 8. 409. —**कम्** An inevitable accident.

दैविन् *m.* An astrologer.

दैव्य *a.* (—व्या, —व्यी *f.*) Divine. —**व्यम्** 1 Fortune, fate. —2 Divine power; यदि देवा दैव्येनेहगार Av. 4. 27. 6.

दैवलः, —**लकः** The servant of an evil spirit.

दैवसिक *a.* Happening in one day; इत्युक्त्वा ब्राह्मणाय दैवसिकमुत्पत्ति प्रादात् Mb. 3. 196. 13.

दैवाकरिः 1 The planet Saturn. —2 An epithet of Yama. —3 The river Yamunā.

दैवारिपः A conch-shell (शब्द्ध).

दैवासुरम् The natural enmity subsisting between the gods and the demons.

दैशिक *a.* (—की *f.*) [देशेन निर्वितं तस्येदं वा-ठक्] 1 Local, provincial. —2 National, belonging to the whole country. —3 Belonging or having reference to space; Bhāṣā. P. 120. —**इ** Acquainted with any place. —**विद्य** Teaching, pointing, directing, showing. —**कः** 1 A teacher, preceptor; शुक्रो गतः परित्यज्य पितरं मोक्षदैशिकम् Mb. 12. 321. 94. —2 A guide. —3 One instructed by the preceptor; Bhāg. 11. 27. 22. —**जन** Local people; हस्तिनोऽधा रथाः पौत्रिनोवा विष्णिस्तथैव च। दैशिकाश्वाविकाश्वै तदष्टावृणं बलं स्मृतम् Mb. 12. 121. 44. —**कम्** a kind of dance; cf. Me. 37. Malli. Com.

दैषिक *a.* (—की *f.*) [दिष्टमिति मतिर्यस्य, ठक्] Fated, predestined. —**कः** A fatalist; नालम्बते दैषिकतां न निषीदति पौरुषे। शब्दार्थो सत्कविरिव द्वयं विद्वान्पवत्ते || Si. 2. 86.

दैहिक *a.* (—की *f.*) [देहे भवः, तस्येदं वा ठक्] Bodily, corporeal; कर्ता॒स्य सर्गादिषु यो न बध्यते न हन्यते देहगतोऽपि रैहैकैः Bhāg. 5. 19. 12. प्रजाः सर्वज्ञं कतिधा दैहिकीर्मानसीविमुः Bhāg.

दैह्य *a.* [देहे भवः व्यञ्] Bodily; तथापि चत मे दैह्यो द्वात्मा वैवात्मा विमुः Bhāg. 1. 4. 30. —**ह्यः** The soul (enshrined in the body).

दो 4 P. (यति, दिति; —caus. दापयति; —desid. दित्सति) 1 To cut, divide. —2 To mow, reap. —With अव to cut or lop off; यदन्यस्मिन् यज्ञे त्रुच्यवद्यति Sat. Br.

दोग्धृ See under दुहृ.

दोघः A calf.

दोख्नगकम् A variety of the resin of aloë (अगुरु), black in colour; Kau. A. 2. 11.

दोधकम् N. of a metre consisting of three भग्नांs and one गुरु.

दोमन् *n.* Pain, inconvenience.

दोरः A rope (रज्जु).

दोरकम् A string for fastening the wires of a lute.

दोलः [दुल-घञ्] 1 Swinging, rocking, oscillating; वेलादोलानिलचलम् Mb. 1. 21. 10. —2 A swing, litter. —3 A festival held on the fourteenth or full-moon day of the month of Phālguna when figures of 'young Kṛiṣṇa' (बालकृष्ण) are swung in a swing. —Comp. —मण्डपः; —पम्, यानम् a swing.

दोला, दोलिका 1 A litter, palanquin. —2 A swing, hammock (fig. also); आसीत् स दोलाचलचित्तवृत्तिः R. 14. 34; 9. 46; 19. 44; सदेहोलामारोप्यते K. 207. —3 Swinging, fluctuation. —**इ** Doubt, uncertainty. —5 The Indigo plant. —Comp. —अधिरूढः, —आरूढः *a.* (lit.) mounted on a swing; (fig.) uncertain, irresolute, disquieted. —**चलचित्तवृत्तिः** *a.* One whose mind is agitated like a swing. —**यन्त्रम्** drugs tied up in a cloth and boiled out over a fire; Bhāva. P. —**युद्धम्** uncertainty of success, a fight with varying success; दोलयुद्धं कृतगुरुतरङ्घानमौख्यभाजाम् Si. 18. 80. —**लोल** *a.* uncertain.

दोलायते Den. A. 1 To swing, rock to and fro, oscillate, fluctuate, vacillate (fig. also). —2 To be restless or uneasy.

दोलायमान *a.* 1 Swinging, oscillating. —2 Wavering, vacillating. —3 Perplexed, doubtful.

दोलायित, —**दोलित** *a.* Swung, shaken, oscillating &c. —**दोलिका, -दोली** 1 A cradle. —2 A swing.

दोष, —**दोषिक**, —**दोषिन्** See under दुष्.

दोषन् *m., n.* (This word has no forms for the first five inflections, i. e. before acc. pl.) An arm.

दोषस् *f.* Night. —*n.* Darkness.

दोषा *ind.* At night; दोषाऽपि नूनमहिमाशुरसौ किलेति Si. 4. 46, 62. —*f.* 1 The arm. —2 The darkness of night, night; घर्मकालदिवस इव क्षपितदोषः K. 37 (where the word means 'a fault or sin' also). —Comp. —आस्यः; —तिलकः a lamp. —**करः** 1 The moon; यामित्रेवधितानपद्म्य दोषान्। दोषाकरः सुखमनेकविधं विधत्ते || Jyotistattvam. —2 a mine of faults; दोषाकरोऽपि कुटिलोऽपि कलङ्कितोऽपि Udb.

दोषातन *a.* (—नी *f.*) Nightly, nocturnal; दोषातनं तुध्वृहस्पतियोगदृश्यः (तारापतिः) R. 13. 76.

दोस्य *m., n.* [दम्यते अनेन दम् दोऽसि अर्धर्चाँ; U. 2. 69] (दोषन् is optionally substituted for this word after acc. dual.) 1 The forearm, the arm; तमुपाद्रवदुद्यम्य दक्षिणं दोर्निशाचरः R. 15. 23; हेमपात्रगतं दोभ्यमादधानं पयश्चरुम् 10. 51; Ku. 3. 76. —2 The part of an arc defining its sine.